

Bezbolestný přechod na euro. Komentář

Štěpána Chába

- editor007 | 12. února 2024

ČESKO: Poslanec vládní TOP 09 Michal Zuna přišel s báječným nápadem na to, jak ještě víc rozdělit společnost a uvrhnout ji hlouběji do tenat bruselského trávení, kdy Brusel po přežvýkání a natrávení národní identity i suverenity pokračuje s jejich důkladnou kompostací ve svých střevech. Jak zavést euro do českých domácností, ale zároveň ho nezavést? Jak donutit společnost, aby českou korunu začala odmítat, ale zároveň ji zatím nenahradit zcela eurem? Poslanec Zuna na to kápnul.

„EURO. Někdo se při jeho zmínce nadchne, jiný naježí. Já jsem v tomhle ten ‚eurohujer‘, co by ho bral hned zítra. Zároveň chápu, že pro někoho je to příliš velký krok. Pojdme se ale bavit o dobrovolné možnosti dostávat mzdu v eurech. Od 1. ledna 2024 jsme firmám umožnili vést účetnictví a platit daně v eurech, dolarech či librách. Proč tedy lidem neotevřít možnost odměny v mezinárodně použitelné měně?“ napsal na svém facebookovém profilu Michal Zuna z líhně eurofederalistů TOP 09.

Michal Zuna do toho šlápl skutečně s vervou. Rozdělit společnost už dokonale, kdy část bude brát mzdy v eurech, část zase v korunách, obě skupiny většinou z přesvědčení. O důvod víc se nenávidět, pohrdat sebou a hnát část společnosti do kouta, kde se do ní dá z politického hlediska tak jednoduše píchat špičatým klackem. Samozřejmě by vznikl také velký prostor pro pseudospasitelská řešení – jsi v nouzi, a proč bereš plat v korunách, ber ho v eurech, bude ti lépe. Bujel by tlak na obchodníky, aby prodej probíhal jen v eurech. Uměle živelný přechod na euro, kde už by ve výsledku nikomu nedávalo smysl trvat na koruně jako národní měně. Nádherná manipulace veřejným prostorem v rámci svobody rozhodování, která ale v důsledku nabídne jen jednu možnost výběru.

Michal Zuna si neopomněl ani kopnout do názorových oponentů. Jeho „chápu, že pro někoho je to příliš velký krok“, by se dal vystavovat v galerii hesel pro pubertální hecování. Úsměvné, ale takové dětinské.

Ale podívejme se na to z praktického hlediska.

Pokud v USA člověk bude pracovat na stejné pozici na východním nebo západním břehu federace, může počítat s tím, že dostane přibližně stejnou mzdu, dolar má tedy stejnou hodnotu. Coca-cola si tam i tam koupí za přibližně stejnou cenu. Pokud já odběhnu čtyři kilometry od mého domu, ocitnu se v Německu, kde je mzda dvoj až trojnásobná. A to, opět, za stejnou práci. Pokud bychom měli přijmout jako měnu euro, musíme nejdřív narovnat podmínky odměny za práci, ceny za zboží, služby. Pokud to nedokážeme, nemůžeme euro přijmout, protože budeme o to víc ve vleku zájmů větších států se silnější ekonomikou. V našem případě v daleko větším vleku za Německem.

Ekonom Lukáš Kovanda pro CNN Prima News spočítal, jakou bychom měli loni inflaci, pokud bychom měli euro. Došel k číslu přesahujícímu 30 %. A to z jednoduchého důvodu. Evropská centrální banka počítá úroky dle průměru eurozóny. Takže pokud má Francie s Německem inflaci pod kontrolou a v malé zemi, jako třeba Estonsko, se vlivem třeba geopolitiky inflace pomine na rozum a začne bořit rekordy, inflace tam bude stoupat bez možnosti ji ovlivnit. Což se v Estonsku minulý rok také stalo. Jejich inflace předčila i tu naši fialovskou, protože Evropská centrální banka inflaci průměrovala, v Estonsku ji nemohli prostřednictvím vlastní centrální banky zkrotit. A inflace v Estonsku a třeba Španělsku byla velmi, velmi rozdílná. Estonsko zasáhla krize energií na plné

obrátky, Španělska se takřka netkla. Ale obě země měli skrze Evropskou centrální banku stejné úrokové sazby. Tedy takové, které zásadně znevýhodňovaly Estonsko. Naše ekonomika byla, želbohu, řízena amatéry, tedy se i inflace u nás dostala na nebezpečnou úroveň. Ale tam hrála roli politická nezkušenost (nebo politický záměr), jako nezáměr o přicházející varovná data, krach Bohemia Energy, rostoucí ceny energií, nikoliv nepřítomnost eura. Euro by u nás inflační krizi jen prohloubilo.

Michal Zuna svou výzvou k dvojí dobrovolné měně na výplatnici neukázal svou erudici, ale věrnost ideologii ztělesněné v hesle – Se Sovětským svazem na věčné časy a nikdy jinak – převedenou na současnost, kdy Sovětský svaz jen nahradil Brusel. Pomíjí ekonomiku samotnou, jde mu jen o ideologii. Je to, jak sám napsal, „eurohujer“, nepotřebuje chápat, jemu stačí věřit.

Jak napsal na svůj facebookový profil Ondřej Kolář z téže líhně eurofederalistů TOP 09: „Přátelé z ODS mají zvláštní zlovyk omezovat se mantinely čtyřletek a nevidět za jejich horizont. Občas mají i tendenci laškovat s populistickým přístupem a řídit se domnělým chtíčem voličů, nikoliv tím, co je skutečně potřeba. I tak je ale máme rádi. A oni mají rádi nás, protože je k těm potřebným reformám nakonec vždycky dotlačíme a za to je pak mají rádi voliči.“ TOP 09 si ODS podle Koláře pase. Bude zajímavé sledovat přicházející přetlačovanou o euro. Připomeňme si, že v roce 2015 chtěla ODS vyvolat závazné referendum o euru, sepsala petici pro korunu a proti euru a její tvář byl Petr Fiala, nynější premiér. Měl Kolář pravdu a ODS se prostě ohne pod jejich ranami ideologickým bičem? Mám obavy, že ano.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz